किंच वर्णाश्रमाचारादिषुयःपरोमहान्परिश्रमःसयशोयुक्तायांश्रियामेव कीर्तिःसंपतिश्चकेवलंपरःपरुषार्थइत्यर्थः गुणानुवादादिभिस्तुश्रीधरपादपद्मयोरविस्मृतिर्भवति ॥ ५३ ॥ ततःकिमतआह अविस्मृतिरिति क्षिणोति नाशयति ॥ ५४ ॥ अथेदानींश्रोतॄनात्मानंचाभिनंदन्नाह यूयमितिद्वाभ्याम् हेद्विजाग्र्याः यद्यस्मादात्मन्यंतःकरणेश्रीनारायणमाविवेश्यशश्वद्भजत संभावनायांलोट् अतोभूरिभागाः बहुपुण्याः कथंभूतम् अखिलात्मभूतं सर्वांतर्यामिणम् अतएवदेवंसर्वोपास्यम् अदेवंनदेवोऽन्योयस्यतम् कुतःईशम् यद्वा यस्मात्यूयंभूरिभागाः तपआदिसंपन्नाः त

यशःश्रियामेवपरिश्रमःपरोवर्णाश्रमाचारतपःश्रुतादिषु॥ अविस्मृतिःश्रीधरपादपद्मयोर्गुणानुवादश्रवणादिभिर्हरेः॥५३॥ अविस्मृतिःकृष्णपदारविंदयोःक्षिणोत्यभद्राणिशमंतनोतिच॥ सत्वस्यशुद्धिंपरमात्मभक्तिंज्ञानंचविज्ञानविरागयुक्तम्॥ ५४॥ यूयंद्विजाग्र्याबतभूरिभागायच्छश्वदात्मन्यखिलात्मभूतम्॥ नारायणंदेवमदेवमीशमजस्रभावाभजताविवेश्य॥ ५५ ॥ अहंचसंस्मारितआत्मतत्त्वंश्रुतंपुरामेपरमर्षिवक्त्रात् ॥ प्रायोपवेशेनृपतेःपरीक्षितःसदस्यृषीणांमहतांचशृण्वताम्॥ ५६॥ एतद्वःकथितंविप्राःकथनीयोरुकर्मणः॥ माहात्म्यंवासुदेवस्यसर्वाशुभविनाशनम् ॥ ५७॥ यएवंश्रावयेन्नित्यंयामंक्षणमनन्यधीः॥ श्रद्धावान्योऽनुशृणुयात्पुनात्यात्मानमेवसः ॥ ५८॥ द्वादश्यामेकादश्यांवाशृण्वन्नायुष्यवान्भवेत् ॥ पठत्यनश्नन्प्रयतस्तोभवत्यपातकी॥ ५९॥ पुष्करेमथुरायांचद्वारवत्यांयतात्मवान्॥ उपोष्यसंहितामेतांपठित्वामुच्यतेभयात् ॥ ॥ ६० ॥ देवतामुनयःसिद्धाःपितरोमनवोनृपाः॥ यच्छंतिकामान्गृणतःशृण्वतोयत्रकीर्तनात्॥ ६१॥ ऋचोयजूंषिसामानिद्विजोधीत्यानुविंदते॥ मधुकुल्याघृतकुल्याःपयःकुल्याश्चतत्फलम् ॥६२॥ पुराणसंहितामेतामधीत्यप्रयतोद्विजाः॥ प्रोक्तंभगवतोयत्तुतत्पदंपरमंव्रजेत् ॥ ६३॥ विप्रोऽधीत्याप्नुयात्प्रज्ञांराजन्योदधिमेखलाम्॥ वैश्योनिधिपतित्वंचशूद्रःशुद्ध्येतपातकात्॥ ६४॥

तोनारायणंभजतेतिविधिः ॥ ५५॥ मेमयाश्रुतम्॥५६॥ एतत्पुराणकीर्तनादिफलंप्रपंचयितुमाह एतदित्यष्टभिः ॥ ५७ ॥ यामंक्षणंचेत्यर्थः आत्मानमेवसाक्षात्पुनातिनतुस्नानादिवद्देहमात्रम् ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ऋगाद्यधीत्यद्विजोमधुकुल्यादियदनुविंदते तत्फलमेतांपठित्वाअनुविंदतइति ॥६२ ॥ किंचप्रोक्तमिति ॥ ६३ ॥ राजन्यउदधिमेखलांपृथ्वीम् संधिरार्षः ॥ ६४ ॥